

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BRAȘOV
Secția de Contencios Administrativ și Fiscal

Dosar nr.

DECIZIA NR.

tor
liche

Ședința publică din

Completul compus din:

- PREȘEDINTE: (.....) - judecător
 (.....) - președinte de secție
 (.....) - judecător
 (.....) - grefier

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea asupra recursului declarat de contestatoarea S.C. Brașov împotriva sentinței civile nr., pronunțată de Tribunalul Brașov în dosarul nr., având ca obiect anulare act de control taxe și impozite.

La apelul nominal făcut în ședință publică, la pronunțare, se constată lipsa părților.

Procedura îndeplinită.

Dezbaterile în cauza de față au avut loc în ședința publică din potrivit încheierii de ședință din aceea zi, ce face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Instanța, în vederea deliberării, a amânat pronunțarea pentru data de

CURTEA

Asupra recursului de față, constată că:

La data de reclamanta S.C. a formulat contestație împotriva Deciziei nr. 2007, emisă de D.G.F.P. Brașov, solicitând anularea Deciziei cu nr. de mai sus și a Deciziei nr. emisă de Administrația Finanelor Publice Brașov, ca fiind nelegale.

Acțiunea reclamantei a format obiectul dosarului nr. a Tribunalului Brașov.

În acest dosar, prima instanță în baza probelor administrate a pronunțat sentința civilă nr. 2007, prin care a dispus respingerea acțiunii în contencios administrativ formulată de reclamanta S.C. în contradictoriu cu pârâtele D.G.F.P. Brașov și Administrația Finanelor Publice a Municipiului Brașov, având ca obiect anularea deciziei nr. emisă de D.G.F.P. Brașov și a deciziei nr. emisă de A.F.P. Brașov.

Pentru a hotărî astfel prima instanță a reținut în fapt și în drept următoarele:

Din probatoriul administrat rezultă că reclamanta a depus contestația administrativă împotriva actului administrativ fiscal – Decizia nr. _____ emisă de pârâta Administrația Finanțelor Publice Brașov, pentru termenul de 30 de zile, termen de decădere prevăzut de art. 171 al. 1 din Codul de procedură fiscală.

Procedura contestației administrative este obligatorie, prevăzută de norme cu caracter imperativ și nu constituie o procedură administrativ juridicțională cum eronat susține reclamanta.

Fiind un termen de decădere, termenul prevăzut de art. 171 al. 1 Cod procedură fiscală, în cauză sunt aplicabile prevederile art. 103 Cod procedură civilă care constituie dreptul comun în materie.

Ca urmare, instanța a reținut că decizia nr. _____ emisă de D.G.F.P. Brașov prin care s-a respins contestația administrativă a reclamantei ca nedepusă în termen este legală și întemeiată.

Totodată, instanța a reținut ca atât vreme cât D.G.F.P. Brașov nu a emis o decizie de soluționare pe fond a contestației formulate de reclamantă, instanța nu era abilitată de lege să se pronunțe asupra legalității și temeiniciei titlului de creanță fiscală respectiv a deciziei nr. _____ emisă de pârâta Administrația Finanțelor Publice Brașov.

Având în vedere aceste considerente, instanța a respins ca neîntemeiată acțiunea reclamantei și a menținut actele administrativ fiscale atacate.

Împotriva acestei hotărâri a declarat în termen legal, recurs reclamanta S.C. _____ Brașov criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie solicitând admitere recursului, modificarea în tot a sentinței atacate și pe fond admiterea acțiunii formulate și anularea celor 2 acte administrativ fiscale.

În dezvoltarea motivelor de recurs se arată următoarele:

Hotărârea este pronunțată cu încălcarea prevederilor art. 175 alin. 1 teza a II-a din Codul de procedură fiscală (art. 205 alin. 1 în actuala reglementare).

Prin hotărârea atacată se refuză soluționarea fondului acțiunii, pe motivul invocării tardivității plângerii prealabile administrative.

Consideră că acest raționament este profund greșit, întrucât judecătorul nu poate refuza soluționarea cauzei sub cuvânt că legea nu prevede (art. 1 Cod civil).

În cazul de față, însă, legea chiar prevede că această cale de atac administrativă – a contestației – nu știrbește în nici un fel dreptul la acțiune în contencios administrativ al persoanei vătămate.

Recurenta a criticat hotărârea atacată, susținând că prin aceasta instanța de fond a încălcat principiul constituțional al jurisdicțiilor speciale administrative facultative, ceea ce a însemnat că nu i-a fost asigurat accesul la justiție.

O altă critică adusă de recurentă se referă la faptul că din motivarea hotărârii atacate și că accesul persoanei la un proces care să examineze legalitatea

21

actului administrativ ar fi blocat dacă nu s-au respectat regulile procedurii administrative prealabile, care nu este același lucru cu jurisdicția administrativă, și de aceea se sustrage principiului prevăzut de art. 20 alin. 4 din Constituție. Instanța are dreptul și obligația să examineze și direct conținutul actelor administrative fără a fi legată de impedimentele procedurale invocate de putere executivă.

Dealtfel, potrivit art. 73 lit.k din Constituția României, Legea nr. 554/2004 are forța juridică superioară legilor prin care se reglementează procedura fiscală.

Recurenta a solicitat pe fondul cauzei să se ia în considerare certificatul de atestare fiscală emis de intimata D.G.F.P. în noiembrie 2006, deus la dosarul cauzei, mijloc de probă conform art. 109¹ Cod procedură fiscală.

În concluzie a solicitat admitere recursului pentru motivele sus invocate.

A timbrat legal recursul (fila 3,4 din dosar).

Față de recursul formulat de reclamantă, intimata pârâtă Administrația Finanțelor Publice Brașov a formulat întâmpinare filele 8-9 dosar, solicitând respingerea recursului ca nefondat și menținerea sentinței pronunțate de Tribunalul Brașov ca legală și temeinică.

La rândul său, pârâta D.G.F.P. Brașov a formulat întâmpinare filele 11 - 12 din dosar, prin care a solicitat respingerea recursului ca nefondat și menținerea sentinței tribunalului, ca fiind corectă și legală.

Recurenta a formulat concluzii scrise filele 17 - 18 din dosar.

Curtea examinând actele și lucrările dosarului, sentința civilă atacată, prin prisma motivelor de recurs, constată recursul ca nefondat pentru următoarele considerente:

Referitor la prima critică de recurs, instanța constată că potrivit art. 304 Cod procedură civilă, hotărârea instanței de fond poate fi modificată sau casată atunci când este nelegală.

Ori în cauză, recurenta reclamantă a formulat împotriva actului fiscal contestație pe cale administrativă, care la rândul ei a fost soluționată pe excepție de către D.G.F.P. Brașov.

Întrucât contestația a fost formulată peste termenul legal, desigur că a fost decăzută din drepturile prevăzute de lege, pentru a putea analiza pe fond legalitatea actului fiscal contestat.

Așa fiind, prima critică de recurs urmează a fi înlăturată ca nelegală.

Mai mult, se constată că potrivit prevederilor O.G. nr. 92/2003 și ale Legii nr. 554/2004 - a contenciosului administrativ - procedura prealabilă este obligatorie, ea trebuie să fie formulată în termenul legal.

Cum reclamanta nu a respectat acest termen, desigur că în mod corect i s-a respins contestația ca nedepusă în termen.

Reclamanta (recurentă) nu a respectat prevederile art. 171 al.1 din O.G. nr. 92/2003, astfel încât sunt aplicabile dispozițiile art. 177 alin. 5, respectiv - organul fiscal s-a pronunțat mai întâi pe excepție, apoi dacă e cazul pe fond.

De asemenea, sunt aplicabile prevederile art. 181 alin. 1 din O.G. nr. 92/2003, în sensul că, în speță în mod corect s-a respins contestația reclamantei, fără a fi analizată contestația pe fond, deoarece nu a îndeplinit procedura prealabilă în termen legal, iar condiția legală nu a fost îndeplinită de reclamantă.

În situația de față, instanța de fond nu putea să soluționeze contestația pe fond, tocmai pentru neîndeplinirea procedurii prealabile obligatorii.

Nu se poate reține că în cauză judecătorul a refuzat soluționarea cauzei pe fond, ci este vorba de respectarea procedurii prevăzute de O.G. nr. 92/2003 și a Legii nr. 554/2006.

Ca atare și această critică de la pct. 2 recurs va fi înlăturată ca nejustificată și nelegală.

Referitor la critica de la pct. 3 din recurs, instanța de recurs constată că în cauză, instanța de fond nu a încălcat principiul constituțional referitor la jurisdicțiile speciale facultative, deoarece reclamanta a ales calea procedurii prealabile dar cu întârziere, așa încât nu poate fi vorba de o procedură administrativă facultativă, ci plângerea prealabilă este obligatorie în astfel de cazuri și trebuie realizată în termen legal.

Ca atare nu sunt încălcate prevederile art. 20 alin. 4 din Constituție.

Instanța de contencios, nu poate conform legii speciale să judece acțiunea pe fond, câtă vreme pe cale administrativă contestația nu a fost soluționată de D.G.F.P. Brașov pe fond, fiind respinsă reclamanta fiind decăzută din termenul de a formula.

Astfel că se va înlătura și cea de-a 3-a critică de recurs ca neîntemeiată.

Referitor la pct. 4 din recurs privind solicitarea recurente de a soluționa cauza pe fond și de a ține cont de certificatul de atestare fiscală din 2006, instanța de recurs constată că în cauză nu sunt incidente prev. art. 304 pct. 7, 8, 9 și că nu se impune modificarea sentinței și nici nu există vreun motiv de casare, astfel încât nu poate fi soluționată cauza pe fond, în recurs.

Față de considerentele expuse și față de dispozițiile de drept invocate, se constată recursul ca nefondat, urmând a fi respins în baza art. 312 alin. 1 Cod procedură civilă.

Referitor la apărarea formulată de cele două intimat prin întâmpinarea la recurs, se constată că este justificată și se va reține ca legală și temeinică sentința atacată.

Pentru aceste motive

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de reclamanta S.C. Brașov împotriva sentinței civile nr. din , a Tribunalului Brașov, Secția Comercială și de Contencios Administrativ pronunțată în dosar nr.

D.G. nr.
nantei,
labilă

Fără cheltuieli de judecată.
Irevocabilă.
Pronunțată în ședință publică astăzi.

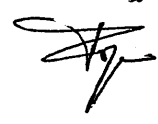
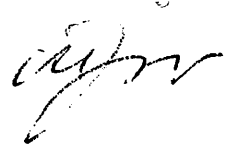
22

stația

urea
nr.

ca

i

Red.
Dact.
Jud.fond: